

Indien – landet av kaos och kärlek

Innan avresa

Sedan jag gick mitt första år på KTH och fick höra att man kan göra utbytesstudier har jag varit sugen. För mig som gillar att resa har det känts som en oerhört bra möjlighet att få se en helt annan kultur och miljö utan att behöva göra uppehåll i studierna. Sedan är det något helt annat att bo och leva på en plats än att vara turist. Att jag valde just Indien kändes naturligt för mig. Jag ville upptäcka något som var helt annorlunda från Sverige. Dels var jag intresserad av deras perspektiv på miljö och klimat eftersom de snart kommer ha världens största befolkning och därmed har stor påverkan på den globala miljön, är väldigt känsliga mot klimatförändringar samt att de är ett utvecklingsland med flera sociala problem. Jag var också allmänt intresserad av den indiska kulturen och som vegetarian kan jag ju inte sticka under stolen med att jag väldigt gärna ville äta indisk mat varje dag. Jag hade hört att Mumbai skulle vara en mix av väst och indiskt vilket kändes lite lagom plus att temperaturen skulle vara mer behaglig där nära havet än inne i landet. Jag hade förberett mig på att det skulle vara kaos och människor överallt men som svensk är det ganska svårt att ta in vad 20 miljoner människor i en stad innebär. Språket i Indien krävde inga förkunskaper eftersom de får all sin undervisning på engelska från när de är små. Dock kan inte alla utanför campus engelska men för det mesta fungerar kroppsspråk fint. Det var en del vaccinationer som behövdes göras innan Indien men eftersom jag hade varit i Rwanda året innan hade jag redan ett bra grundskydd och jag behövde inte fylla på så mycket. Men man behövde hepatit A och B, kolera, tyfoid och japansk hjärnhinneinflammation m.fl.

Ankomst

Jag kom till Mumbai den 12 juli vilket var fyra dagar innan terminen skulle börja. Vi var 15 utbytesstudenter och de flesta kom samtidigt med mig. Med bara 15 studenter går insparken såklart inte att jämföra med den på KTH men de hade ändå planerat lite. Alla utbytesstudenter blev tilldelade varsin fadder vilket var till väldigt stor hjälp hela terminen. Vi fick en del information från det internationella kontoret men det var inte riktigt några välkomstaktiviteter. Men de var hursomhelst väldigt hjälpsamma.

Ekonomi

Att göra utbyte i Indien innebär en stor ekonomisk fördel jämfört med många andra länder. Det mesta är väldigt billigt i Indien även om Mumbai i sig är dyrt jämfört med andra ställen i Indien. Om man som utbytesstudent bor på campus så betalar man knappt 4000 kr för ett rum en hel termin och 2000 kr för att få fyra mål om dagen serverade. Man behöver alltså aldrig köpa någon annan mat om man inte vill. Så mina mat- och boendekostnader för en termin i Indien skulle vara samma som en månad hemma. Det tillkom också en administrativ kostnad på ca. 2000 kr för en termin. I övrigt kunde man äta en god indisk gryta med ris och bröd för 15 kr även om det förstås fanns finare ställen med priser nästan ända upp till svenska. Man kan alltså leva väldigt gott på sitt studielån och ha råd att resa runt utan att behöva spara ihop så mycket. Jag hade också turen att få ett stipendium från ASEM-DUO Sweden på 3000€ vilket innebär att jag inte behövde tänka så mycket på pengar när jag var där.

Boende

Så bostad kunde man alltså få på campus och de flesta utbytesstudenterna, och övriga studenter för den delen, bodde så. Min pojkvän kom till Mumbai för att bo hos mig efter några veckor så då flyttade jag till en lägenhet utanför campus. Det var lite klurigt att hitta en lägenhet vi bara skulle ha några månader, det finns liksom inte blocket där. Till slut kom jag kontakt med en kille via Airbnb som hade massa lägenheter och då fick vi hyra ett rum i en lägenhet. Här betalade vi 6000 kr i månaden (marken är dyr i Mumbai) vilket var väldigt mycket dyrare än det på campus. Jag tyckte dock att det var väldigt skönt att inte vara på campus hela tiden. Det är lätt att man känner sig lite isolerad där då det är som en egen liten stad där inne.

Universitetet och studierna

Universitetet har ungefär 10 000 elever men det känns mycket större än KTH för att alla studenter, professorer och anställda bor på campus. I och med att det är ett tekniskt universitet så är det främst olika tekniska ingenjörsutbildningar där men det finns t.ex. en humanistisk institution. Utbildningen var kanske det enda riktiga minuset med min resa. Att plugga i Indien är nämligen väldigt annorlunda från att plugga i Sverige. För det första ska jag nämna att det är ett av de finaste universiteterna i Indien och det är mycket svårt att bli antagen dit. Av 1,8 miljoner sökande är det bara några tusen som kommer in. Många av studenterna är därför väldigt smarta och vana vid att plugga hårt. Kulturen är också mycket mer att utbildningen kommer före allt annat i livet såsom sömn, mat, kompisar och fritid. Sedan var det det här med avsaknad av struktur. Det fanns inga kursplaner i de flesta kurserna så alla föreläsningar och uppgifter kom som överraskningar. Det gick inte att planera någonting. Dessutom kändes tempot snabbare. 40 timmar i veckan räckte inte till för att ligga i fas med kurserna.

Men det jobbigaste var kanske att inte veta vad som förväntades och därför hela tiden oroa sig för att inte klara kurserna. Trots att vi har gjort uppgifter och prov under terminen och har fått en del resultat har vi inte fått veta hur de resultaten förhåller sig till betygen. Allt man kan göra är att jämföra sina poäng med andra och hoppas att det ger en indikation på att man kommer klara sig. Nu är terminen slut och jag har fått ett betyg än så länge som var väldigt mycket bättre än jag trodde. Min slutsats är att kraven på sluttentorna är lägre än hemma. Man har mycket mindre tid på sig att lära sig allt så tentaperioden (och egentligen alla andra veckor också) var väldigt påfrestande men sen verkar det som man kan komma undan med mycket sämre resultat på

tentorna. Så jag är lite besviken på kunskapsbiten då det känns som jag stressat mig igenom så mycket information att jag inte har kunnat ta till mig i närheten av lika mycket som jag brukar lära mig på en termin hemma i Sverige. En annan skillnad är att det är mycket mer fokus på teoretiska kunskaper än tillämpning. För mig som gjorde min sista termin med kurser innan exjobbet kändes det lite bakvänt. I min utbildning har jag inte räknat ordentligt sedan år 2 men nu var det att räkna på allt i alla kurser. Det dumaste var kanske när vi en tenta bara skulle härleda ekvationer vilket vi inte var beredda på. Och nej, man får inte ha formelsamlingar i Indien.

En fördel var att all undervisning var på engelska och då ganska bra engelska även om jag ibland hade lite problem med den indiska accenten.

Normalt sett hade jag 15 timmar föreläsning i veckan för det är deras system för 30 credits. Deras längd på föreläsningar är annorlunda. En föreläsning är normalt sett 1,5 timme utan paus och sen har man fem minuter paus till nästa föreläsning som kan vara i en annan byggnad. Flera dagar i veckan hade jag tre föreläsningar på raken på det här sättet. Jag lyckades dock få måndagar lediga vilket gjorde det möjligt att resa på helgen ibland vilket gav väldigt mycket.

Kurser

Jag var inte jättenöjd med mina kurser och när jag har pratat med andra utbytesstudenter verkar de ha haft mer tur och inte haft riktigt lika mycket att göra. Jag hade i alla fall bara en villkorligt valbar kurs jag behövde välja och resten var valfria. Min villkorligt valbara behövde vara istället för LCA så en kurs i ett miljösystemsanalys-verktyg gick bra. Därför läste jag ES 653 Environmental Impact Assessment. Nu var det den enda kursen som jag kunde ersätta LCA med men jag skulle aldrig ha läst den annars. Det är den sämsta kursen jag läst någonsin. Professorn var inte bra på att undervisa och stod bara och läste av sin PowerPoint och sa till oss att skriva av allt. Upplägget kändes också rörigt i kursen. Droppen var när han två veckor innan tentan sa i en bisats "and then you have to submit an EIA report in the exam" och det var all information vi fick. När jag pratade med andra elever i klassen sa de att man kunde hitta en rapport online och kopiera och minska ner den till 10 sidor. Jag hade hört rykten att det var så det fungerade i Indien men jag blev ändå chockad. Eftersom det kändes orimligt att göra så lade jag ner tiotals timmar mitt i tenta-perioden på att sammanfatta en EIA utifrån den strukturen jag lärt mig. Sedan fick jag också högsta betyg så det var tur. Men det var en kaos-kurs helt enkelt. Mina valbara kurser var lite bättre. Jag läste en kurs ES 639 Physio-Chemical Treatment Technologies som hade en bra föreläsare. Han gick igenom allt långsamt och metodiskt tills alla förstod. Vi hade fem prov (typ som KS-ar) totalt i den kursen vilket var ganska bra för jag fick en hyfsad överblick av kursen. Jag läste också två kurser relaterade till klimat CE 608 Eco-Hydro-Climatology och CM 803 Introduction to Climate Change som båda var intressanta kurser med många aspekter av klimatet i Indien och hur Indien ser på klimatförändringar. Sist läste jag en kurs HS 221 Intermediate Microeconomics som skiljde sig lite från de andra eftersom jag ville läsa en kurs i ekonomi. Den var lite svår för mig eftersom jag hade mindre förkunskaper än de andra men det var bra lärare och någorlunda struktur så jag lärde mig mycket.

Staden och landet

Återigen – Indien är väldigt annorlunda jämfört med Sverige. Det är inte alls lika underförstått att man ska följa regler. Det finns t.ex. säkert trafikregler som påminner om hemma men de struntar i dem och kör lite hursomhelst genom att kommunicera med tutan. Allt går långsammare i Indien. Det är tre gånger så många anställda på alla restauranger och affärer och det känns som att de är så ineffektiva att allt tar tio gånger så lång tid som det borde. Att vara i Indien är därför en kurs i tålamod. Man måste lära sig att bara andas och vänta istället för att bli stressad när allt tar tid. Men indier är också de vänligaste människorna jag någonsin träffat. Det finns så mycket kärlek i dem. Så fort jag behövde hjälp med något slutade de med vad de än höll på med för att hjälpa en vilken utlänning. Flera gånger blev vi hembjudna på

middag till personer vi knappt kände och de behandlade oss som vi vore en del av familjen. Det är något som jag verkligen kommer sakna med Indien.

Fritid och sociala aktiviteter

Universitetet hade ett rikt kårliv med väldigt många olika klubbar. Jag själv var ganska upptagen med pluggandet och lite resande, så jag involverade mig inte i något mer än att jag använde det välutrustade gymmet några dagar i veckan, men det fanns väldigt mycket sportmöjligheter på universitetet. De hade badminton, tennis, pingis, yoga, fotboll, volleyboll, cricket mm. Det fanns även musikaktiviteter i form av band och sånggrupper samt dans, stå upp-komedi och retorikklubbar. Det fanns något för alla (som hade tid). Det var lite svårt att lära känna indier till en början eftersom de var ganska nervösa runt mig, en blond vit tjej. De var mest killar i mina kurser och det gjorde det ännu svårare för dem. Men när jag började ta initiativ blev det bättre och i slutet hade jag fått många nya vänner.

Rekommendationer och övriga reflektioner

Den här terminen har verkligen varit helt fantastisk och samtidigt väldigt jobbig. Jag har älskat Indien och allt jag har fått uppleva men stressnivån har gjort att jag inte alltid har mått så bra. Jag tror att jag har haft otur med kurserna men det kan vara bra att veta att det kommer vara väldigt mycket plugg. Det kan kanske vara värt att se om man kan minska antalet poäng som ska motsvara 30hp för det kändes inte helt rimligt. Men att plugga i Indien kommer verkligen vara något att minnas för resten av livet. Jag har sett så många otroliga platser och träffat underbara människor som gör att jag aldrig kommer ångra mitt beslut att åka till Indien.